

skete, i hvert fald var en enkeltstående begivenhed, som ikke vil ske igen.

Jeg spurgte tidligere på dagen – det vil jeg gerne bede om at få bekræftet af statsministeren – om vi nu kunne være sikre på, at der ikke ville komme nogen mundkurv på Miljøstyrelsen, heller ikke i situationer, hvor der bliver stillet spørgsmål om andre rapporter end den om dåserne. Jeg fortolkede statsministerens svar sådan, at der skulle ikke være nogen mundkurv, og jeg vil bare bede miljøministeren bekræfte, at der ikke skal være nogen mundkurv på Miljøstyrelsen med hensyn til at kunne orientere offentligheden om de faktuelle forhold, Miljøstyrelsen sidder inde med en viden om, og som offentligheden selvfølgelig har krav på, at Miljøstyrelsen redegør for.

Så må vi jo se, om det bliver muligt at nå til bunds i de noget besynderlige omstændigheder omkring handlingsforløbet og aflysningen af de planlagte interview. Jeg synes ikke rigtig, ministeren har været i stand til at sandsynliggøre, at der ikke har været tale om et politisk indgreb.

Jørn Jespersen (SF):

Miljøministeren taler om den generelle åbenhed i Miljøministeriet, og jeg vil gerne anerkende, at det er rigtigt. Det er vi glade for, og det er en linje, som miljøministeren meget konsekvent har videreført fra den tidligere miljøminister og givet udtryk for, og det anerkender vi.

Men det betyder jo også, at der er grund til at være ekstra opmærksom, når linjen bliver fraveget, og derfor vil jeg gerne vide, om Miljøstyrelsens direktør har modtaget nogen form for signaler fra departementet om, at det nok ville være hensigtsmæssigt, at de pågældende interview ikke fandt sted. Er der overhovedet kommet den type signaler fra departementet? Og hvis der er det, vil miljøministeren så tilkendegive over for departementschefen, at det ikke er i overensstemmelse med miljøministerens holdning til den fortsatte åbenhed, så vi undgår lignende sager i fremtiden?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg tror, vi trænger til at få svaret gentaget for dem, der måske har glemt det under debatten:

Miljøstyrelsen har over for mig oplyst, at årsagen til, at styrelsen opførte med at udtale sig om aluminiumdåseres brændbarhed, var, at styrelsen allerede flere gange havde udtalt sig fuldstændig klart, præcist og udtømmende om sagen, og da styrelsen ikke havde noget at tilføje,

så man ingen grund til at fortsætte med at deltage i debatten.

Jeg skal nok komme tilbage til det spørgsmål, som fru Pernille Blach Hansen rejste.

Hvis jeg skal tage det for pålydende, som man står her og siger, skal jeg altså udføre en aktiv handling, der skal pålægge Miljøstyrelsen at tage mere del i debatten, selv når den skønner, at nu har den sagt, hvad der skal siges, og at der ikke er nogen grund til at tilføje noget. Men alligevel skal styrelsen fortsætte, for det må jo være det, man vil, når man ikke tager det, Miljøstyrelsen har oplyst, for pålydende. Det er da tankevækkende, og jeg vil sandelig håbe, at dette her virkelig bliver hørt ude omkring i landet.

Man bliver altså simpelt hen så fortvivlet over, at Miljøstyrelsen ikke melder ud, at man selv går i gang, og så bliver man fortvivlet over, at Miljøstyrelsen ikke bliver pålagt at gå ind i debatten. Jamen det skal Miljøstyrelsen da ikke bruges til. Miljøstyrelsen ringer da heller ikke og spørger mig, når den går i fjernsynet, og jeg troede altså, vi var enige om, at Miljøstyrelsen reagerer på de forhold, den skal reagere på, og som i øvrigt er beskrevet for styrelsen. Den holdning har jeg.

Så vil jeg gerne sige, at jeg har ikke på nogen måde sagt, at Miljøstyrelsen ikke længere kan udtale sig i en anden dåsesag – jeg tror, det er det, der står heroppe, nu skal jeg passe på, at jeg læser det rigtigt op, for ellers siger man jo, at jeg ikke har svaret på det – altså om pant på engangsemballage.

Jeg vil gerne gentage, for at hr. Steen Gade ikke skal efterlades i et forkert lys, at jeg hørte ham sige i tv, at selvfølgelig havde han talt med departementschefen, for det gør han løbende, og det ville være mærkeligt, hvis en virksomhedsdirektion ikke taler sammen om tingene. Derfor vil man da vel heller ikke have mig til at stå her og sige, at jeg ved, de ikke har talt sammen. Det er da fuldstændig vildt, at jeg skulle sige det, for det går jeg da ud fra at de gør.

Kl. 14.55

Svaret på spørgsmålet til mig, altså om jeg har sagt, at Miljøstyrelsen ikke kunne udtale sig, er det svar, jeg allerede har givet.

Jeg synes i øvrigt, det ville være fint for debatten, at vi fik en anden tone herinde, og så vil jeg i øvrigt bare gerne sige, at når man diskuterer brændbarheden, skal man huske, at i 1998 bestilte Miljøstyrelsen selv en rapport, der desværre viste, at det kunne lade sig gøre, men det blev jo rettet i 1999.